

Moře bláznivé

Nikdy netuším, co si pro mne přichystala

smutná a tichá noc.

Když nad spícím přístavem rozhostí se klid.

Tedy se ptám, zda měsíc stále dřímá ti ve vlasech.

Nechám se unášet kouskem moře ve mně.

Refrén:

Moře bláznivé, bláznivé moře ve mně,

jak tě jen utiším?

Když na tebe volám,

Když ti otvírám svou náruč.

Moře bláznivé, bláznivé moře ve mně,

ty jsi smetlo všechny moje strážní věže,

a za svítání jsi mě opustilo s duší bolavou.

Co přede mnou tajíš, mé moře snů?

Chci to vědět!

Opustila mne, či mne snad hledá?

A tak tu stojím jako opuštěný koráb

a čekám na zázrak.

A to moře bláznivé se někde v dálce snoubí s horizontem.